6 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА- НА СЛЕПИЯ

И като минаваше, видя един човек, сляп от рождение. Учениците Му Го попитаха и казваха: Рави, кой е съгрешил, тоя или родителите му, за да се роди сляп?
Иисус отговори: нито тоя е съгрешил, нито родителите му, но това биде, за да се явят делата Божии върху му.
Аз трябва да върша делата на Тогова. Който Ме е пратил, докле е ден; настъпва нощ, когато никой не може да работи, докле съм в света, светлина съм на света. Това като каза, плюна на земята, направи калчица от плюнката и намаза с нея очите на слепия, и му рече: иди се умий в къпалнята Силоам (което значи: пратен). Той отиде, уми се и се върна прогледал.
А съседите и ония, които го бяха виждали по-преди, че беше сляп, думаха: не е ли този, който седеше и просеше?
Едни думаха: този е, а други: прилича на него; той пък казваше: аз съм.
Тогава го питаха: как ти се отвориха очите?
Той отговори и рече: един Човек, Който се нарича Иисус, направи калчица, намаза очите ми и ми рече: иди в къпалнята Силоам и се умий. Отидох, умих се, и прогледах.
Те пък му рекоха: де е Той? Отговори: не зная.
Тогава заведоха при фарисеите човека, който беше по-преди сляп.. А беше събота, когато Иисус направи калчицата и му отвори очите. Питаха го също и фарисеите, как е прогледал.
Той им рече: тури ми калчица на очите, и се умих, и гледам.
Тогава някои от фарисеите думаха: Тоя Човек не е от Бога, защото не пази събота. Други думаха: как може грешен човек да върши такива чудеса? И произлезе помежду им разпра.
Казват пак на прогледалия слепец: ти какво казваш за Него, задето ти отвори очите? А той рече: пророк е.
Но иудеите не повярваха за него, че е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на самия прогледал. и ги попитаха, думайки: този ли е вашият син, за когото вие казвате, че се родил сляп? А как сега вижда?
Родителите му отговориха и им рекоха: знаем, че този е нашият син и че се роди сляп; а как сега вижда, не знаем, или кой му е отворил очите, ние не знаем. Той сам е пълнолетен; него попитайте; нека сам говори за себе си. Това казаха родителите му, понеже се бояха от иудеите; защото иудеите се бяха вече сдумали да отлъчат от синагогата оногова, който Го признае за Христа. Затова и родителите му казаха: той е пълнолетен; него попитайте.
Тогава повикаха повторно човека, който преди беше сляп, и му казаха: въздай Богу слава; ние знаем, че Тоя Човек е грешник.
Той отговори и рече: дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам.
Пак го попитаха: какво ти направи? Как ти отвори очите?
Отговори им: казах ви вече, и не чухте; какво пак искате да чуете? да не би и вие да искате да Му станете ученици?
А те го изхокаха и рекоха: ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.
Ние знаем, че на Моисея е говорил Бог; а Тогова не знаем откъде е.
Отговори човекът и им рече: това е и чудното, че вие не знаете, откъде е, а ми отвори очите.
Ние пък знаем, че Бог не слуша грешници; но, който почита Бога и върши волята Му, тогова

слуша.
Открай век не се е чуло, някой да е отворил очи на слепороден.
Ако Той не беше от Бога, не можеше да направи нищо.
Отговориха му и рекоха: ти цял в грехове си роден, и ти ли нас учиш? И го изпъдиха вън.
Иисус чу, че го изпъдили вън и, като го намери, рече му: ти вярваш ли в Сина Божий?
Той отговори и рече: кой е, господине, та да повярвам в Него?
Иисус му рече: и видял си Го, и, Който говори с тебе. Той е.
А той рече: вярвам. Господи! И Му се поклони.
(Йоан 9:1-38)